

De danske Baptistmenigheders
Forenings-Konferents,

holdt i den
fydaalborgske Menigheds Forsamlingshus
i Nørre Kongerslev

den 9de og 10de Juni 1882.

Et Udtog af Protokollerne i Konferentsens Møder.

Naakfov.

Trykt i Kjeldskovs Enkes Bogtrykkeri.

1882.

Efter Bestemmelsen ved Konferentsen i Dure 1881, og efter Indbydelse af den Nydaalborgske Menigheds Forstander, afholdtes det aarlige Forhandlings- og Missionsmøde i denne Menigheds Forsamlingshus i N. Kongerslev, den 9de og 10de Juni dette Aar. Den første Dags Morgen Kl. 8 aabnedes Mødet af Stedets Forstander, Chr. Nørgaard, idet han lod en Psalmeflyngning, hvorpaa han i Menighedens Navn bød de Forsamlede velkommen, og læste det 4. Kapitel i Brevet til de Ephejer. Derpaa holdtes en Bøntime, særligt om den Hellig Lands Udgydelse over de forsamlede Brødre, at de kunde blive i Stand til at forhandle Guds Riges Anliggender med befindig Ro og Visdom.

Br. N. Larsen valgtes derpaa til Formand og Br. B. Jensen til Viceformand, og Brd. S. Hansen, S. P. Hansen, J. Lauritzen og Anders Jensen til at nedskrive Forhandlingerne.

Br. N. Larsen takkede for den Tillid, Brødrene havde vist ham ved at vælge ham til at lede Forhandlingerne; men da han aldrig før havde indtaget denne Plads haabede han, at man vilde være overbærende, om han ikke skulde være i Stand til at røgte sit Hverv som han burde. Han haabede, at Brødrene vilde staa ham bi paa bedste Maade.

Konferentsen aabnedes nu, idet et Par af Skrifterne indtog deres Plads og de Afordnede toge Plads paa de øverste Bænke.

Paa given Foranledning spurgte nu Formanden, om „Benner“, som ikke vare Medlemmer, maatte overvære Konferentsen? Denne Tilladelse blev given til en Mand, som tidligere havde bivaanet en af vore Konferentser.

De **Afordnedes Navne** bleve derpaa nedskrevne. Følgende Brødre havde indfundet sig: Fra Aalborg: J. Chr. Thygesen og Jens Chr. Mørgaard; fra Bornholm: P. Holm; fra N. Eskildstrup: L. Andersen; fra Falster: B. Jensen; fra Faaborg: J. Larsen; fra Frederikshavn: P. Andersen og S. Knudsen; fra Hals: Niels Svendsen, A. Chr. Jensen og Axel Petersen; fra Setsmark: E. Jensen, A. Jensen og N. Dahl; fra Rjøbenhavn: H. Larsen sen. og P. Halberg; fra Langeland: S. Hansen; fra Løgstør: Chr. Mouritsen, Jørg. Chr. Christensen og Chr. Olsen; fra B. Lolland: N. Larsen; fra Dure: J. A. Petersen; fra N. Snede: A. N. Dahlgren; fra Snevre: N. Hansen; fra S. Aalborg: Chr. Mørgaard, Ernst Jensen, Hans Jensen Mølholm og Jens Bæk; fra Wandløse: Erik Christensen; fra Vejle: J. P. Hansen og Mads Hansen.

Foruden de blandt de Afordnede nævnte Missionærer og en Del Gæster, deriblandt August Broholm fra Rjøbenhavn, Jakob le Fevre fra Vejle og Niels Petersen fra Ring, havde ikke faa Sækkende fra Nabomenighederne indfundet sig.

Det blev derpaa bestemt at begynde Møderne Kl. 8 om Morgenen og at fortsætte dem til Kl. 11 $\frac{1}{2}$, samt fra Kl. 2 til 6 $\frac{1}{2}$ om Eftermiddagen. Hver Dags Aften Kl. 8 skulde afholdes offentlige Forsamlinger.

Til at **ordne Missionærenes Vøn** eller gjøre Forslag desangaaende valgtes nu følgende Brødre: Chr. Mørgaard, L. Andersen, E. Jensen, J. A. Petersen og H. Mølholm.

Til at **ordne de Spørgsmaal, der skulde forhandles**, valgtes: N. Hansen, P. P. Schmidt og B. Jensen.

Og til at **revidere Regnskabet**: S. Hansen og J. P. Hansen.

Menighedernes Repræsentanter og Missionærer fremlagde og afgave derefter, dels skrevne og dels mundtlige **Beretninger** om Menighedernes Tilstand og om deres Virksomhed i og udenfor samme. Da disse Beretninger,

som sædvanligt ere blevne optagne i „Den danske Evangelist“, er det ikke fornødent nærmere at omtale dem her. Af alle Beretningerne fremgik det tydeligt, at vi have stor Mangel paa Lærere og Missionærer, som kunde træde op med Mod og Dygtighed ligeover for de mange forstjellige Partier, som mere og mere finde Fodfæste allevegne her i Landet. Flere af vore Menigheder have ikke nogen Forstander, og der findes endog neppe en Broder i dem, som kunde vælges til den Gjerning, og da nævnte Menigheder heller ikke have Lærere, som kunne hævde deres Stilling, saa er det ikke at undre over, at Tilvæksten i samme bestandig er meget lille, især, naar man betænker, at der saagodt som ikke bliver virket paa bemeldte Menigheders adspredte Stationer. Skjøndt der bleve døbt nogle Sjæle i de fleste af vore 22 Menigheder, saa var der dog ingen Tilvæxt, idet Dødsfald, Udelukkelse, Bortrejse og deslige atter havde formindsket Antallet. Saavidt man kan se af Beretningerne, bleve 55 døbt; men naar Afgangen fradrages, tælle Menighederne tilsammen nu kun ca. 2200 Medlemmer.

Inden man sluttede Formiddagsmødet anmodede Formanden Brødrene om, at indlevere de Spørgsmaal, over hvilke de ønskede, at Konferensen skulde forhandle. Kl. 11 $\frac{1}{2}$ sluttedes derpaa Mødet med Bøn af Formanden.

Kl. 2 aabnedes Mødet atter med Psalmen 480 og Bøn af Br. N. Hansen.

Da man ikke var færdig med at afgive Beretninger, fortsattes dermed endnu en kort Tid. Det var især Missionærene, der vare tilbage. Disse havde virket paa følgende Steder:

B. P. Schmidt havde virket i Dure, Vejle, Lolland, Falster og atter i Dure, og holdt 210 Forsamlinger.

B. Jensen havde besøgt B. Lolland, Langeland, Erø, Faaborgegnen, Samsø, Østlolland, Vejle, N. Suede,

Thyland, Løgstør-Eggen, Øst- og V. Lolland og atter Samsø paa Vejen til Konferentsen. Han havde holdt 180 Forsamlinger.

P Sønder havde besøgt Thyland, Øster Hanherred, Jetsmark, Frederikshavn, Hals, Aalborg og S. Aalborg og saa desuden virket noget paa Løgstøregnen.

S. Hansen havde besøgt Hals og Langeland, og desuden været i Kjøbenhavn i længere Tid for at oversætte Mag. Wibergs „Svar paa Lektor Waldenstrøms Børnedaabens Historie.“ Derefter havde han atter været en lille Tid paa Langeland.

N. Larsen havde, foruden at have virket en Del paa Lolland og besøgt Bladenes Udgivelse, besøgt Falster, Slagelse, Vandløse, Hals, Aalborg, Syd Aalborg, Vejle, Langeland, Vrå, Dure og Faaborg, og paa alle disse Steder afholdt 215 Forsamlinger.

A. Næsby, som staar i Søstermissionens Tjeneste, havde virket i Frederikshavns, Jetsmarks og Aalborgs Menigheder.

Efterat andre Brødre, saasom C. Jensen, P. Andersen, Erik Christensen, P. Holm m. Fl. havde fortalt nogle interessante Ting fra deres Virksomhed, skred man til at tage fat paa de egentlige Forhandlinger.

Den første Sag, der kom paa Bane, var et **Andragende fra Hals Menighed**, saalydende:

Paa Grund af, at vor eneste Lærer, som tillige er Medlem af Bestyrelsen for Menigheden, nu snart rejser fra os, og da vi saa hverken have forstander eller Lærere, saa se vi ingen anden Udvej, end at henvende os til Konferentsen om Raad og Hjælp for Fremtiden.

Formanden havde opholdt sig i Hals Menighed 3 Uger sidste Efteraar, og i den Tid holdt 23 Forsamlinger der paa 21 forskjellige Steder, som endog ofte laa langt fra hinanden. Han kunde derfor af egen Erfaring bevidne, at der var fuldt op af Arbejde for en Missionær hele Tiden, og han ønskede nu, at Brødrene

vilde udtale sig om, hvad man troede der burde gøres, for at komme Hals Menighed til Hjælp.

A. Chr. Jensen har ikke andet at sige, end hvad der allerede er sagt. Menigheden er adspredt, den bør kommes ihu. Mange Søstende sukke om Hjælp, og det ser ikke godt ud, hvis Menigheden ikke bliver hjulpen til Rette paa en eller anden Maade. Som det blev bemærket, kunde der behøves en Mand paa Pladsen hele Tiden.

H. Mølholm. Hvad Hals Menighed især trænger til, er, at den kunde faa en Broder, som kunde opholde sig i den og virke i den hele Tiden; men da dette maaske er vanskeligt at iværksætte for Njebliktet, saa kunde maaske Lærere fra Jetsmark, Frederikshavn og S. Aalborg rejse derned skiftevis hver sin Søndag i Maanedens, og saaledes komme Menigheden til Hjælp. Maaske der saa senere kunde opstaa en Broder i selve Menigheden, som kunde egne sig til at blive Lærer.

A. Dahlgren støttede dette Forslag, da dette under de nærværende Forhold bedst lod sig udføre.

Eskild Jensen billigede ogsaa dette Forslag, og bemærkede, at de i den jetsmarkske Menighed havde en ung gift Broder, som var valgt til Lærer. Det var muligt, at man kunde formaa ham til at tage Ophold i Hals Menighed.

Formanden tror, det var bedst, at en Broder tog fast Ophold der, men naar det ikke kunde ske, saa maatte man holde sig til det Forslag, der var givet. Dog vilde han nævne en Hindring for Udførelsen deraf, og det var Rejseudgifterne. Skulle disse saa bæres af Menigheden selv, eller af de Menigheder, som sende Brødre til dem, eller af Foreningsskassen?

H. Larsen. Som Tilstanden er i Hals, bør der ydes hurtig Hjælp. I Kjøbenhavn have de en Søstermission, hvoraf saadanne Brødre, som rejse ud, faa deres Rejse betalt. Han foreslaar, hvis ikke noget Lignende

kan ste, at betale disse Brødres Rejser af Missionskassen.

B. Andersen Vi have talt om at komme Hals Menighed til Hjælp; men vor Menighed har en stor Udstrækning og vi, som forkynde Guds Ord, blive svage; dog haaber jeg nok, at vi kunne gjøre noget for Hals Menighed.

J. A. Petersen raader til at tage H. Mølholms Raad til Følge.

A. Chr. Jensen bemærkede atter, at det ønskeligste jo var, at en Broder kunde tage stadigt Ophold i Hals Menighed, men naar det ikke kunde ste, maatte man jo være glad ved det givne Forslag.

N. Larsen. Der er ytret det Ønske, om ikke P. Sønder kunde tage sig noget mere af baade Hals og Løgstørs Menigheder, selv om ogsaa andre Menigheder skulde give lidt mere Afkald paa Besøg af ham.

J. Jensen. Hvad Menighedens Orden eller Sager angaar, da bør den hjælpe sig selv som den bedst kan. Kunde saa Broder Schmidt ikke tage derned et Par Maaneder i Sommertiden og saa P. Sønder en lille Tid til Vinteren, saa kunde maaske ogsaa Brødre fra de nævnte Menigheder besøge dem.

J. A. Kjær. Hvis den jetsmarste Menighed vil tillade det, er jeg villig til at rejse en lille Tid til Hals Menighed, naar de andre Missionærer ikke ere der. Det er vist ikke heldig, at Rejseomkostningerne bestrides af Missionskassen.

E. Jensen. At saa P. Sønder til udelukkende at virke i Hals og Løgstørs Menigheder, tror jeg ikke er heldigt. En Broder, der lønnes af Foreningskassen, bør ikke opholde sig saa meget i en enkelt Menighed, da Interessen for Kassen derved vil svækkes. Og hvad Løgstør Menighed angaar, da synes jeg ikke, at Trangen er saa stor, at han jarligt skulde være der. Det er heller ikke alene Forsamlinger, at der trænges til i Hals Menighed, men især Tilsyn eller Ordning af dens Sager.

Hvad J. Andersens Forslag angaar, da har jeg ikke noget derimod, men vi have jo ogsaa Trang til hans Virksomhed hos os.

B. Jensen. A. Chr. Jensen staar vel i Begreb med at rejse; men mon der ikke kunde gjøres noget for at forhindre ham deri, naar han fik lidt Bederlag for sit Arbejde? I saa Fald var jo Trangen aller nemmest afhjulpen. Det kommer mig for, at der rejser saa mange Brødre, fordi de i al deres Virksomhed have en Del materielle Tab. Naar dette ret gaar op for dem, saa gribe de til denne Udvej. Jeg kunde have lyst til at spørge Br. A. Chr. Jensen, om han ikke tror at kunne forandre sin Bestemmelse, dersom der kunde tages den Beslutning at støtte ham lidt i hans Virksomhed.

A. Chr. Jensen. Det Timelige er ikke den eneste Grund til min Rejse, men mit Helbred er daarligt, saa jeg ikke godt kan udholde at arbejde her. Jeg mener, at Klimaet kunde hjælpe mig noget. Om Sommeren er jeg nogenlunde vel, men naar Kulden begynder, føler jeg mig altid svagere. Desuden trænger Hals Menighed til en Mand med bedre Gaver og bedre Helbred, end jeg er i Besiddelse af, saa jeg synes ikke, jeg er til nogen Gavn her.

N. Hansen. Amerika eller Australien staar nok, saa at Broderen jo kunde gjøre Forsøget at blive her endnu et Aar. Synes han saa, at han burde rejse, saa kunde han endda gjøre det.

B. Jensen. Med Hensyn til Klimaet, da kan der vel nok tages noget Hensyn til det; men Liv og Død er dog i Guds Haand. Jeg har talt med en Mand, som havde forladt Australien, fordi han ikke kunde udholde Klimaet der. Jeg kjender ikke Hals Menigheds Forhold, men maaste den selv kunde hjælpe til at støtte Br. A. Chr. Jensen, i Fald han kunde blive.

N. Larsen oplyser, at Hals Menighed, ifølge Regnskabet har givet 121 Kr. til Foreningskassen sidste Aar.

Den kan altjaa i paakommende Tilfælde nok støtte en Lærer lidt.

Jens Jensen synes ikke, at de Grunde, Br. A. Chr. Jensen angav for sin Rejse, ere rigtig overlagte. Hvad den første Grund angaar, da er det sandt, at hans Helbred er svagt, men naar han blev støttet lidt, kunde han maaste tage sig lidt mere Tid til at gjøre Rejserne omkring i Menigheden, og hvad den anden Grund angaar, at han synes, han er for svag i aandelig Henseende, da synes jeg, at det jaa meget mere maa anspore ham til at blive, indtil en Dhygtigere end han, kunde overtage Pladsen.

N. Svendsen troede nok, at Menigheden vilde være glad ved, om A. Chr. Jensen vilde blive. I jaa Fald maatte han bosætte sig paa et mere passende Sted i Menigheden end der, hvor han hidtil har boet, som var i en Udkant, hvorfra han havde jaa langt til alle Sider.

A. Chr. Jensen. Jeg trænger til nogen Hvile og kan ikke overkomme at gaa de lange Veje omkring i Menigheden. Mit Hus er desuden solgt, og det er ikke heldigt for min Profession at opholde mig paa hvilket somhelst Sted. Brødrene maa ikke overtale mig til noget, som ikke er heldigt for mig.

N. Larsen. Vi have altjaa to Forslag for os, først at yde Br. A. Chr. Jensen en lille Understøttelse, hvis han kan blive, og i modsat Fald at tage imod det andet Forslag; men da Br. A. Chr. Jensen ikke kan give os noget Svar i Djebliffet, jaa komme vi vel til at udsætte denne Sag indtil videre.

S. Hansen. Enhver, der er i Forlegenhed, giver tilkjende, hvad han ønsker; men vi have endnu ikke rigtig hørt, hvad Hjælp Hals Menighed vil have. Ønsker den, at en Mand stadig skal tage Ophold i den, eller ønsker den, at Br. A. Chr. Jensen skal blive, som forestaaet, eller at de tre Menigheder sende Brødre til den? Det sidste Forslag kunne vi maaste lettest gennemføre. Den

jetsmarste Menighed tager faa den første Søndag i Maa-
neden, den sydaalborgske den anden Søndag, og den
frederikshavnste den tredie Søndag osv.

Man vedtog derpaa, at give Br. A. Chr. Jensen en
lille Understøttelse, i Fald han vilde blive, men i modsat
Fald at virke hen til, at de nævnte Menigheder stiftewis
kom Hals Menighed til Hjælp ved hver sin Søndag at
sende den en Broder.

Et Brev fra Vejle Menighed blev nu læst. Ind-
holdet var, at den ønskede, at Konferentsen kunde hjælpe
den med Hensyn til Lærere i Menigheden, og om Menig-
hederne ikke vilde hjælpe dem med 250 Kr. til deres Ka-
pels Udgifter.

N. Larsen, som læste Brevet, bemærkede, at Menig-
hederne jo nok kunde hjælpe dem med de 250 Kr., men
det blev vanskeligere at opfylde det andet Ønske, at sende
dem en Lærer.

M. Hansen. Vi have stor Trang til Lærere. Vi
havde haabet, at vor Br. Jørg. P. Hansen havde blevet
hos os i Sommer, men dette Haab er jo nu slaaet fejl.
Vor Br. Gräse er meget svag og kan ikke rejse ud paa
Stationerne. Vi trænge derfor meget haardt til en Lærer.

J. le Fevre. Vi have mange Stationer, som gjerne
burde besøges, og hvad det angaar med en Lærer, da tror
jeg, det er Menighedens Ønske, at vor Br. N. Larsen
kunde flytte over til os.

J. P. Hansen. Hvad der er at sige om Tilstanden
i Vejle, er allerede sagt. Menigheden trænger rigtig
haardt til en Lærer, som kunde virke baade i Kolding og
flere andre Steder. Det er jo et almindeligt Ønske, at
Br. N. Larsen vilde rejse dertil.

P. Schmidt. Jeg mener, det var det heldigste, at
J. P. Hansen tog sit fremtidige Ophold der, da det neppe
kan antages, at Br. N. Larsen kan formaaes til at flytte
til Vejle.

J. A. Petersen har imod, at N. Larsen skal rives
fra sin Stilling paa Lolland, hvor vor Herre har givet

ham en Menighed at betjene. Han foreslaar, at W. Jensen tager til Vejle.

J. P. Hansen. Det er ikke saa let en Sag for mig at virke i Vejle, thi skal man være en simpel Mand og gaa med sin Malerkrukke, saa er man ikke fin nok. Saa have Folt Methodisterne at søge hen til, hvor alt er fint og flot, og synes Nogle at være blevne paavirkede ved at høre Guds Ord hos os, og man saa savner dem, saa kan man træffe dem i Methodisternes Forsamling. Han anførte endnu flere andre Grunde, der gjorde det betænkeligt for ham at tage stadigt Ophold i Vejle.

S. Hansen. Har Vejle Menighed henvendt sig til den lollandste Menighed, om den vil give Afkald paa N. Larsen, eller har den henvendt sig til N. Larsen selv, om han vil eller kan flytte til Vejle?

W. Hansen siger, at de have ikke henvendt sig til den lollandste Menighed, men til N. Larsen selv; men han havde hverken svaret ja eller nej.

J. Jensen foreslaar, at N. Larsen tager til Vejle en Gang imellem og B. Jensen en Gang imellem.

B. Jensen mener, at der vil blive en temmelig stor Protest imod, at N. Larsen flytter fra den lollandste Menighed.

N. Larsen: Jeg har vistnok som andre Brødre frie Hænder og kan flytte, hvorhen jeg vil. Menigheden i Vejle har henvendt sig til mig om at flytte over til den, men jeg har svaret, at der ere syv Bjerger, som skulle flyttes, førend dette kan ske. Disse syv Bjerger ere: Hele Vejle Menigheds Enste, at det maa ske, alle mine Nedarbejders fulde Tilraaden at gjøre det, at jeg saa faar lidt Understøttelse, enten paa den ene eller anden Maade, at jeg kan sælge min Ejendom nogenlunde, at min Hustru giver sit Samtykke, at min Virksomhed under mine Besøg i Vejle ikke forbliver aldeles uden Frugt og at hverken J. P. Hansen eller nogen anden Broder kan faaes til Vejle, saa at jeg ved alle disse Bjerges Bortjernelse kan e, at det er Guds Villie, jeg skal tage til Vejle.

J. P. Hansen spørger, om det er heldigt, at de lokale Missionærer lønnes af Foreningsskassen?

N. Dahlgren tror det ikke. Han mener, at Br. Schmidt kan bedst opholde sig en Del i Vejle.

Erik Christensen tror, det er lettest, at vi holde os til Br. Dahlgrens Forslag.

N. Hansen. Det er min Mening, at skulle vi komme Vejle Menighed til Hjælp, saa er det den bedste Maade at formaa J. P. Hansen til at blive der. Maaske N. Larsen saa tillige kunde gjøre en og anden Rejse dertil og hjælpe ham noget.

N. Larsen har ikke imod at gjøre en og anden Rejse til Vejle og opholde sig der en lille Tid, men han vil i det Mindste have sin Rejse dertil betalt.

J. Jensen foreslaar, at N. Larsen tager en Tur dertil aarlig, og at de andre Missionærer besøge den stiftesvis.

Dahlgren siger, at de ogsaa nok kunde ønske at se N. Larsen hos dem.

H. Larsen mener, at vi bør slutte denne Sag, da vi dog ikke komme til noget andet Resultat, end det, hvortil vi ere komne.

B. Jensen formede, ifølge Umodning, følgende Forslag: De herværende Brødre synes ikke at kunne komme Menigheden i Vejle til Hjælp paa anden Maade end som hidtil sket er, og med Hensyn til de 250 Kr. foresloges, at anmode de forskjellige Menigheder om at samle et lille Pengebidrag og oversende Vejle Menighed. Antaget.

H. Jensen. Har Konferentsen imod, at der samles Bidrag omkring i Menighederne til dermed at komme den nævnte Menighed til Hjælp?

J. A. Petersen foreslaar, at Brødrene virker hen til, at dette maa ske. Disse Forslag bleve altsaa vedtagne.

Man gik nu over til et tredie Spørgsmaal, som var indleveret af N. Larsen og B. Jensen: Da de danske Baptister faktisk ere udtraadte af det tyske Forbund, idet

vi hverken yde Bidrag til det eller modtage Noget fra samme, er det saa ikke paa Tiden, at vi henvende os personlig til Missionskomiteen i Amerika om Hjælp?

M. Larsen. Da jeg var kommen hjem fra Konferentsen i Fjor, tænkte jeg meget paa vor Stilling her i Landet, at vi burde have en Missions-skole, udsende flere Missionærer, se at lønne dem noget, vi havde, at de kunde anvende deres Tid mere til Virksomhed i Guds Rige. Hvad der syntes mig, at vi særlig fattedes til alt dette, var Penge, og dem kunde vi ikke faa i vore egne Menigheder, i hvilke de fleste Medlemmer ere fattige. Jeg kom til at tænke paa, at Tyskland, Sverrig, Norge og andre Lande fik Penge fra Amerika og England, men vi erholdt nu, saa at sige, ingen. Medens jeg endnu var gennemtrængt af disse Tanker, skrev jeg et Brev til Br. Bickel i Hamborg, som er sendt og lønnet fra Amerika til at udgive de tyffe Baptisters Missionsblad. Jeg spurgte ham, om han ikke troede, at vi kunde komme i en mere direkte Forbindelse med Amerikanerne, saa at vi kunde faa lidt Hjælp til vor Missionsvirksomhed her i Danmark. Som Svar paa mit Brev skrev han:

„Hamburg, den 15. Juni 1881.

Min kjære Br. Larsen!

Jeg har selv tænkt paa de danske Baptisters direkte Forbindelse med Amerika. Dette vilde lettest kunde blive iværksat ved Hjælp af danske Brødre, som bo i Amerika. Jeg er temmelig vis paa, at der vilde have været taget mere Hensyn til Missionen i Danmark, naar den havde optraadt uafhængig af tyske og svenske Brødre.

Bo der ikke danske Brødre i Chicago eller New York, Boston eller Philadelphia, som kunne tage Sagen i Haand og agitere for deres Fædreland?

Herren gibe Raad og aabne ogsaa Udvej i denne Henseende for sit Navns Skyld!

Hjertelig hilsende Dem Deres Broder i Kristus

Philipp Bickel."

Da jeg havde faaet dette Brev, sendte jeg det til Br. M. Larsen, men han mente, at vi burde vente med at henvende os til Amerika, indtil det tyffe Forbund

fastede os ud. Heri er jeg nu ikke enig med ham, thi hvorfor skulle de faste os ud? Vi gjøre dem jo ingen Ulejlighed. Desuden kan ingen fortænke os i, at vi ogsaa ønske at faa Hjælp. Jeg mener, vi kunne dog forsøge det, da vi jo ikke kunne faa mere end Nej, i Fald de ikke ville give os Noget. Vi kunde maaske vælge et Par Brødre til at tage denne Sag i Haand, og disse kunde saa henvende sig til et Par Brødre i Amerika, som kunde tale vor Sag. Jeg ønsker nu i alt Fald, at Brødrene ville udtale sig om denne Sag, og især Br. B. Jensen, som har været enig med mig i, at komme frem med Forslaget.

B. Jensen. Jeg har intet at tilføje, hvad M. Larsen har sagt. Jeg ønsker, at Konferentsen vil udtale sig om denne Sag.

H. Larsen. Jeg synes, det et ganske rigtig at henvende os til Amerika. Det er ingen Skam at beklende, at vi ere fattige. Jeg understøtter af ganske Hjerter Br. M. Larsens Forslag.

B. Holm minder om, at B. E. Ryding dog faar sin Understøttelse fra Amerika.

H. Jensen gjør opmærksom paa, at M. Larsen jo ogsaa faar Noget fra Amerika.

M. Larsen. Hvad Br. Ryding faar, er vistnok fra Sømandsvennerne, og kunde vi faa Penge direkte fra Amerika saa er det en Selvsølge, at Br. M. Larsen skulde have den Understøttelse, han faar, som hidtil. Det kunde dog tænkes, at vi fik lidt mere direkte fra Amerika, end det Br. M. Larsen faar. Vore Søfærende i Norge, som kun tælle 800 Medlemmer, have i det sidste Aar faaet 4½ Tusind Kroner fra Missionssekskabet i England, foruden hvad Br. Hübert har faaet. Lad os saa en lignende Sum fra Amerika foruden det, Br. M. Larsen faar.

B. Jensen. Der er en Hage (Betænkelse) ved næsten alle Ting, og det er der ogsaa her. Jeg glæder mig, at jeg ser i Regnskabet, at de danske Baptister have samlet 1340 Kr. til Hedningemissionen. De

amerikanske Brødre kunne let komme ind paa den Tanke, at da vi kunne give saa meget til den nævnte Mission, saa ere vi ikke saa fattige som vi klage til.

G. Hansen. Der er ogsaa en anden Sags. Naar de amerikanske Brødre se, at de danske Menigheder ere saa beredvillige til at støtte dem i deres Hedningemission, om de saa ikke ere beredvillige til at hjælpe os og vore Menigheder. Vi kunne ikke være blinde for, at vort Forhold til Tyskland ikke er saa godt som tidligere og det af flere Grunde. Vi sende ingen Penge til dem, ikke en Gang vore Bidrag til Hedningemissionen lade vi gaa igjennem deres Hænder. Havde vi Brødre i Amerika, som vilde og kunde tale vor Sag, saa vilde det vist være godt.

H. Mølholm. Jeg mener, vi skulle henvende os direkte til Amerika og vælge en Komitee til at ordne denne Sag.

Dette blev støttet af Flere.

N. Larsen havde tænkt, at vi maatte kunde saa N. P. Jensen, som er Lærer i den danske Afdeling ved Seminariet i Chicago, og Br. P. Dam, som er Udgiver af Oliebladet, hvilke begge saa Løn af den indre Mission, til at tale vor Sag hos den ydre Missionskomitee. Der kunde jo ogsaa være andre Brødre, der kunde paatage sig at gaa i Forbøn for os.

Man valgte nu en Komitee, bestaaende af Marius Larsen, Søren Hansen og Niels Larsen, som skulde se at gjøre, hvad de kunde i den nævnte Sag.

Regnskabet angaaende Evangelisten blev nu fremlagt af N. Larsen.

Den 30. Maj var Abonnenternes Antal 1517. Af disse gif 394 til Amerika, 18 til Slesvig, 14 til Norge og 2 til Sverrig.

Til den nævnte Dato var indbetalt 593 Kr.

Udgiften for Tryk havde været	402 Kr.	, Dre
3 Forsendelse og deslige	154	— 27 —
Hvad der var lovet ham i Løn for ½ Aar	150	— " —
	<hr/>	
Til sammen...	706 Kr.	27 Dre
De indkomne Penge derfra	593	— " —
	<hr/>	
Han havde altsaa udlagt...	113 Kr.	27 Dre

Men saa vi alle Pengene ind for Bladene, saa vilde der blive ca. 200 Kr. til Overskud for dette Aar. Der skulde vel tales lidt om Bladets Ordning, om det fremdeles skulde have samme Titel, Format, Indhold, Pris, Udgiver osv.

Man valgte derpaa nogle Brødre til at fremlægge Forslag i Henseende til Evangelisten. Disse Brødre skulde tage de nævnte Spørgsmaal under Overvejelse og derpaa fremlægge Forslag for Konferentsen.

Konferentsen tog nu fat paa et femte Spørgsmaal, indsendt af S. Hansen: **Hvorfor se vi saa liden Frugt af vore Prædikanters Virksomhed?** Dette Spørgsmaal har i flere Aar beskæftiget mine Tanker. Det er bekendt, at Baptisternes Antal her til Lands har i den sidste halve Snes Aar og længere drejet sig omkring 2000. Efter 42 Aars Virksomhed har vi ikke faaet Tallet drevet højere op end til omtrent 2200. 3 Sverrig begyndte Baptisterne først at virke omtrent 10 Aar senere, og dog ere de naaede op til over 20,000. Siden 1857 (altsaa for 25 Aar siden) har den aalborgste Menighed ikke haft nogen egenlig Opvækkelse. For nogle Aar siden var der et stort Røre i Vandløse Menighed (Ayringe), og i den senere Tid nogen Tilvæxt i Hanherred og paa Thyland; men for Øvrigt ere Frugterne saa. Hvad er Aarsagen? Der er sagt: jaalænge Gud ikke udgyder sin Aand over os, saa vi ingen Betsignelse. Dette er sandt; men først naar vi Intet gjør, som kan hæmme, men derimod alt muligt for at fremme Guds Rige, først da tror jeg, at vi har Ret til at klage over, at Gud ikke udgyder sin Aand. Noget bestemt Aarsag til Udeblivelsen af egenlige

Opvækkelser vover jeg ikke at anføre; men jeg agter kun at gjøre opmærksom paa nogle Punkter, og overlader saa til Konferentsen, at prøve og dømme, om ikke disse, eller i det Mindste nogle af dem, ere Forhindringer for Guds Riges Udbredelse.

1. De danske Baptister mangle lærde Mænd, eller i det Mindste Mænd med mere Oplysning og Dannelsse. I Sverrig, England, Amerika osv. blomstrer Guds Rige stærkere, men der have de Mænd med Værdom, endog store Theologer. Paulus var en lærd Mand, han var ogsaa Redskab til Fleres Omvendelse end nogen af de andre Apostle. De store Fremskridt, der sker i andre Religionspartier og i Alt, kræver ogsaa Fremskridt af os; ja jeg tror, at Guds hellige Sag fordrer, at vi maa have flere og dygtigere Prædikanter
2. De danske Baptister bør have egenlige Missionærer. Nogle af vore Prædikanter komme sjelden eller aldrig udenfor vore Menigheders Omraade; de Andre, som man mere passende kan kalde Rejseprædikanter end Missionærer, vandre i Regelen fra den ene Menighed til den anden, og virke kun i selve Menigheden og dens nærmeste Omegn, medens store Stræfkninger ligge øde.
3. Mon ikke vore Prædikanter forsømme at gjøre Husbesøg? Ere ikke vore Forsamlinger saa „kirkelige“ og Prædikantens Virksomhed saa „præstelig“, at den private Sjælesorg forsømmes? Man opholder sig hos Søffendene om Dagen, og om Aftenen holder man sin Prædiken, og dermed nok. For nogen Tid siden sagde en Broder til mig: „Derjom jeg prædiker for t. Ex. 200 Tilhørere og siger: hvis du ikke omvender dig, saa gaar du fortabt, saa maaste ikke En af dem anvender dette paa sig selv; men, hvis jeg gaar omkring til hver Enkelt af de 200 og siger det Samme, saa vil Enhver sige: han sagde det til mig.“ Om

Prædiken og Husbesøg mener jeg: det Ene maa gjøres, og det Andet ikke forsømmes.

4. Mon ikke Aftenen er den uheldigste Tid til Forsamlings Afskoldelse? Naar ere Folk mere uimodtagelige for Guds Ord, end naar de have arbejdet hele Dagen, og derefter spist og druffet, mangen En endog rigelig? Trætte og mætte sidde de, halvt eller helt sovende og hverken høre eller forstaa. Det er uheldigt, at vi ere som dønte til at „gøre Nat til Dag“ (Job 17, 12). Jesus var aarle i Templet, om Natten var han i Enrum og Bøn. Hvorledes skulle vi komme til at ligne ham heri?!
  5. Mon ikke Prædikantens Optræden og øvrige forhold ofte forhindrer folk i at omvende sig? Jeg tænker ikke her paa et slet Levnet, et Syndeliv; jeg mener kun, at naar han optræder som Prædikant, saa er han hel aandelig; efter Forsamlingen er han maaste gemyttlig, kan tale om Et og Andet, som angaar det Timelige, saa Tilhørerne betragte ham nu som om han var en Anden. Under Forsamlingen optraadte han paa Embeds Begne, i Egenkab af Prædikant, nu se de ham som et almindeligt Menneske. Før var Alvoren maaste for stor, nu for lille. Mon ikke Jesu Optræden var mere ens og Apostlenes ligesaa?
  6. Mon Aarsagen til den liden frugt skal søges hos Prædikanten alene? mon ikke ogsaa hos Medlemmerne? Mon Medlemmerne støtte Prædikanten, hvad de formaa? Anvise de ham en Arbejdsmark? sende de ham Medhjælpere? aflægge de selv et Vidnesbyrd? og, fremfor Alt, bede de for ham?
- Hvad jeg her har anført, beder jeg Konferentsen og særligt vore Prædikanter at tage under Overvejelse.
- S. Jensen. Jeg vil sige et syvende Punkt til, som maaste rammer baade mig selv og andre, nemlig det, som Paulus klager over: „De søge alle deres Eget.“ Hvis man søger sin egen Ære, Fordel eller andet

beslige, da vil det være en uhyre Forhindring i Guds Riges Fremgang.

B. Andersen. Spørgsmaalet er meget vigtigt og bør fremfalde Seloprøvelse. Maatte vi Prædikanter gaa frem med et godt Exempel; thi kun derved er der Haab om, at Medlemmerne gaa bag efter og blive til en Belsignelse for Andre.

B. Jensen. Det er noget ejendommelig pinligt; man forudsætter, at enhver Prædikant ønsker, at se Frugt af sit Arbejde, og derfor ere saadanne Spørgsmaal nærgaaende for Ens eget Hjerte. Denne Sag har i den sidste Tid beskæftiget mig meget ved at betragte de store Opvækkelser i Sverrig, hvilke naturligtvis ere en Frugt af den Hellig Aands Virkning; men mer eller mindre har det maaste sin Grund i de begavede Mænd, som tør staa frem og optage Kampen med Verden og Alt, hvorimod vi Andre ere tilbøjelige til at krybe i Skjul. At vi holde vore Møder om Aftenen, er vel ikke altid saa heldigt, men kan det forandres? Det er at befrygte, at det forsømmes altfor meget at bede for Prædikanterne.

S. Hansen. Luther siger, naar jeg blot veed, at der er En, der beder for mig, saa føler jeg mig usorfærdet til at træde frem, hvor det skal være. Svormeget mere maa det lette Prædikantens Sind, naar han veed, der er Mange, som bede for ham. Jeg har læst om en Prædikant, som klagede over, at han havde mistet sin Bønnebog, og da Noget undrede sig over, han havde brugt Bønnebog, svarede han, at Menigheden havde tidligere bedet for ham; men det forsømte den desværre nu.

Eftermiddagsmødet sluttedes nu Kl. 6 $\frac{1}{2}$ med Bøn af S. Hansen og Psalme 313. Fredag Aften Kl. 8 afholdtes Forsamling af Br. N. Dahlgren og J. Andersen Sjør.

Lørdag Morgen tog Konferentsen atter sin Begyndelse med Psalmen 547. Formanden læste 2 Tim. 2 og 2 Brødre holdt Bøn. De forskjellige **Regnskaber** bleve derpaa oplæste og godkjendte.

Til Foreningskassen var (med Kassebeholdning fra i Fjor 613 Kr. 77 Ore) indkommen	2050 Kr. 50 Ore
Udgiften var	1778 — 32 —

§ Behold var.. 272 Kr. 18 Ore

Til Hødnings Missionen (med Beholdningen fra i Fjor 237 Kr. 77 Ore) var indkommen	1580 Kr. 74 Ore
Til Missionssekskabet var affendt	1531 — " —

§ Behold var... 49 Kr. 74 Ore

Til Traktatkassen var indkommen.....	533 Kr. 34 Ore
Udgiften havde været	398 — " —

§ Behold var... 135 Kr. 34 Ore

Til Kasserer for de nævnte Kasser gjenvalgtes Br. M. Larsen for næste Aar.

§ Henseende til Traktater oplystes af Br. A. Broholm, at der fandtes Traktater nok for Tiden, hvilke kunde erholdes, naar Brødrene skreve til Kjøbenhavn efter dem.

Komiteen for Traktatudgivelsen gjenvalgtes, og denne overlodes det at udgive og lade trykke Traktater i Forhold til de Penge, der vare i Kassen. Traktatkomiteen bestaar af følgende Brødre: M. Larsen, L. Henriksen, And. Arildsen, N. Hansen og N. Larsen.

Den danske Evangelist blev nu omtalt. Komiteen, som var valgt til at ordne visse Punkter angaaende samme, fremlagde dens Forslag:

1. „Den danske Evangelist“ skal udgaa under samme Titel som hidtil.
2. Den skal have samme Indhold som hidtil; dog skal Redaktøren ikke paa egen Haand besatte sig med

Kritik, og heller ikke optage særegne Bekjendtgjørelser, uden at raadføre sig med Brødre i Bestyrelsen.

3. Formatet ønskedes lidt (omtr. $\frac{1}{2}$ Tom.) bredere, lig Diebladet, uden at det maatte fordyres for Abonnenterne. Hvis det kunde bære sig selv, skulde det ogsaa heftes og beskjæres, ligeledes uden Prisforhøjelse for Abonnenterne.
4. Som hidtil, skal Bladet kun udgaa en Gang om Maaneden.
5. Hr. N. Larsen vedbliver som hidtil at være Redaktør for 1882 og 1883. Hans Løn ansættes til 300 Kr. aarlig, og 10 pCt. af det endelige Overskud.
6. Til Bestyrelse vælges M. Larsen, Johan Larsen jun. og Niels Hansen. Disse bleve bemyndigede til at varetage Bladets Interesser overfor det Hele, samt til at lade det avertere i forskjellige Blade.
7. Redaktøren er ene ansvarlig for Bladet lige overfor den verdslige Øvrighed; men forøvrigt er Bestyrelsen berettiget til at tiltale Redaktøren, hvis han optager Noget, som den finder ikke at have egnet sig for Bladet, og Redaktøren maa herfor bøje sig. Lidelige Artikler har han derfor at sende Bestyrelsen til Gjennemlæsning og Bedømmelse.

H. Larsen bad om, at de Brødre, som kunde, ved given Lejlighed vilde sende ham nogle Bidrag til Bladet, enten selvstrevne eller uddragne af andre Blade. Gode Artikler lovedes honorerede.

Det vedtoges at henstille til enkelte Brødre, privat eller gennem Menighederne, at avertere Bladet i deres lokale Blade.

H. Hansen spurgte: Skal det mulige Overskud benyttes til Afbetaling af Aktier? (Chr. Nørgaard skænkede sine 5 Aktier til Bladet). Det vedtoges at udbetale 25 pCt. af Overskudet til Aktionærerne efter Lodtrækning.

Missionskolen kom nu paa Bane. Formanden indledede denne Sag med følgende Ord: Vi maa nu gaa over til Forhandlingen angaaende en meget vigtig Sag,

nemlig den paatænkte Missionskole, som har været omtalt ved flere Konferentjer og hvortil der allerede er gjort en Del Forberedelser, idet der ere samlede nogle Penge til den. Det maa være klart for os alle, at Meningen ikke er at danne Prædikanter, men at uddanne dem lidt, som allerede ere virksomme i Guds Rige paa en eller anden Maade. Der kan dog heller ikke være noget ondt i, at give en Broder, som har faaet en liden Skoleundervisning som Dreng, lidt af den forsjømte Undervisning nu, han er bleven troende og det ses, at han egner sig til Virksomhed i Guds Rige. Derom ere vi vist alle enige, og maa nu tale om Sagen. Vi have i dette Djemed faaet tilsendt et Forslag af Br. M. Larsen, at den maa begynde til Efteraaret og vedvare i 6 Maaneder, og hans private Ønske og den kjøbenhavnske Menigheds er, at den maa blive i Kjøbenhavn. Han har desuden sendt os Regnskabet over de indkomne Bidrag til denne paatænkte Missionskole.

Jndtægten i det sidste Aar har været	244 Kr. 92 Ore
Af disse ere brugte til Sagens Fremme	38 — " —

Der er altsaa i Kassen .. 206 Kr. 92 Ore

Men Br. M. Larsen bemærker i sin Skrivelse; at „Midlerne (Penge) dertil have vi eller kunne skaffe.“ Spørgsmaalet er altsaa nu ligeslem:

1. **Skulle vi oprette en Missionskole?**

Dette Spørgsmaal besvaredes med ja, og blev derpaa eenstemmigt vedtaget af Konferentsen.

2. **Hoem skal være Lærer?** M. Larsen har foreslaaet

J. B. Hansen; men hvad mener Konferentsen?

B. Holm foreslog at vælge Brd. M. Larsen og Jørg. R. Hansen som Lærere ved Missionskolen. Dette blev vedtaget af Konferentsen med den Bemærkning, at de skulde være berettiget til at tilkalde andre Brødre som Hjælpere.

3. Det foresloges, at kun saadanne Brødre, som i nogen Tid, paa en eller anden Maade, have virket i

Evangeliets Tjeneste, bør sendes til Skolen. Antallet bør staa i Forhold til de Penge, Skolen har eller mulig faar at raade over.

4. Eskild Jensen foreslog, at vi nu i denne Sommer først afholder en Skole her i Jylland, som en Forberedelse til den i Kjøbenhavn paatænkte. I Følge dette Forslag vedtoges det at afholde denne Skole i N. Kongerslev eller paa et andet Sted i det nordlige Jylland hen midt i Oktober til Julen. Efter Juleferien afholdes den saa fire Maaneder i Kjøbenhavn. — I den forberedende Skole i N. Kongerslev kunde hvilke som helst Brødre tage Del, naar de betoste sig selv, uden Udgift af Skolekassens Midler, som kun skulle anvendes til Missionsseleverne.

5. Til Bestyrelse for Skolen valgtes S. Hansen, W. Jensen og E. Jensen, hvilke tilsammen med Lærerne have at varetage hele Skolens Løb, navnlig hvilke Brødre, der egne sig til Optagelse.

Det bemærkedes, at de Fag, der skulle undervises i, ere de, som omtales i Sendestrivelsen „til de danske Baptistenigheder“, hvor det hedder: „De Fag, der skal undervises i, have vi tænkt os er bibelsk Geografi og Kirkehistorie; desuden mene vi, at den Brøder, som underviser, ved Bibellæsning forklarer et af Evangelierne eller Brevene for Eleverne. Anden Bibelskundskab have vi ikke tænkt os, og allermindst, at der holdes Prædikeøvelser. Det er en Selvfølge, at der ogsaa skal undervises i de almindelige Skolekundskaber.“

Skulle de danske Baptister sende nogen Afordnet til den tyste Forbunds-konferents? Efter en kort Drøftelse af denne Sag, blev dette Spørgsmaal besvaret med Nej, da det jo ikke var fornødent. Derimod vedtoges at Br. N. Larsen i Forening med M. Larsen skulde sende en venlig Hilsen og Tak til den nævnte Konferents fra Menighederne her.

Formiddagsmødet sluttedes nu Kl. 11 $\frac{1}{2}$ med Bøn af B. Jensen.

Eftermiddagsmødet begyndte Kl. 2 med Afsyngelsen af Psalmen 43 og Bøn af Br. P. Holm.

Lønningspørgsmaalet kom nu paa Bane.

De Brødre, som vare valgte til at ordne Lønningsforholdene, fremlagte følgende Forslag:

1. At Missionærerne faa maanedlig Løn, eller Løn for den Tid, de virke, og at de
2. holde et Slags Dagbog eller Fortegnelse over den Tid, de virke.

Lønnen vil altsaa, i Følge heraf, rette sig efter Arbejdstiden med 90 Kr. om Maaneden, eller 3 Kr. om Dagen. Virkede de 6 Maaneder, saa fik de Løn for den Tid, men virkede de i kortere Tid, saa vilde Lønnen rette sig derefter.

J. A. Petersen sagde: Vi se, at Foreningsskassen er i Tilbagegang. Maaske det kan være Grunden, at der gives fast Løn. Vi mene derfor, at det er bedre, at Missionærerne faa maanedlig Løn, eller Løn for den Tid, de virke. Maaske denne Lønningsmaade kunde bidrage til at bevare Interessen for Missionsfagen.

L. Andersen. Vi mente tillige, at Missionærerne derved ere mere fri.

H. Larsen. Jeg billiger de 90 Kr. om Maaneden, men ikke, at der skal holdes saa bestemt Dagbog.

Flere Brødre udtalte sig for, at de burde føre Dagbog, for at kunne angive, hvad Tid de havde virket i Missionens Tjeneste.

H. Larsen sagde derpaa; Naar der kun holdes Dagbog paa den Maade, saa har jeg intet derimod. Br. H. Petersen, som nu ligger for Døden, har rejst i Søstermissionens Tjeneste, og han havde optegnet sine Rejser paa et Stykke Papir. Jeg troede ham paa hans Ord og betalte ham hans Løn.

Det nye Forslag antoges derpaa af Konferensen, og ifølge heraf blev Lønnen til Brd. V. Jensen og P. Sønder, Foreningens Missionærer, fastsat til 90 Kr. om Maaneden, 50 Kr. bevilgedes af Konferentsen til 2 Rejser af N. Larsen

til Vejle, i Fald han kunde og vilde paatage sig at rejse dertil.

Det vedtoges at give S. Hansen 90 Kr. for hver af to Maaneders Virksomhed paa Langeland og omliggende Der.

Man vilde give A. Chr. Jensen 150 Kr., dersom han vilde blive og virke i Hals Menighed.

Ligeledes vedtoges at give Chr. Petersen 100 Kr. som hidtil.

Paa Spørgsmaalet, om B. Jensen var tilfreds med det vedtagne Forslag, svarede han ja. — Paa en Broders Bemærkning, at Missionærerne dog ikke maatte rejse hele Aaret, og saa fordre 90 Kr. maanedlig, udtalte

S. Hansen: Vær forvissat om, at naar Missionærerne ikke finde mere at udrette paa Missionsmarken, saa udstrække de ikke Tiden, men rejse nok hjem. At opholde sig paa Missionsmarken, uden at have Arbejde, er ikke til at udholde.

N. Larsen foreslog, at der for hvert Kvartal, under Kwitteringen af de indkomne Bidrag, anføres hvilken Udgift Kassen har haft i det Fjerdingaar og hvad der er tilbage i Kassen, paa det Menighederne altid kunne vide, om der fattes Penge eller ikke. Naar Regnskabet over Indtægt og Udgift kun opgjøres en Gang om Aaret, veed man aldrig, hvordan det staar til med Kassen. Herved ville muligvis flere Penge komme ind.

Konferentsen udtalte det Ønske, at saa disse to Linier tilføjede i den danske Evangelist over Udgiften i det forløbne Kvartal og Kassebeholdningen.

B. Andersen. Grunden til, at der forholdsmæssigt er blevet givet saa lidet til Foreningskassen og saa meget til Hedningemissionen, er maasse mest den Opfordring, der blev gjort paa Konferentsen i Østrup 1880.

L. Andersen. En Grund til, at Interessens for Foreningskassen i det sidste Aar har været ringe, kan vel søges i den knappe Høst i det forbigangne Aar.

N. Dahl. Der kan maasse ogsaa være Grund til

at give til Hedningemissionen. Jeg har tidt tænkt paa, at Paulus siger: „Efterdi I forstøde det . . . ., se, saa vende vi os til Hedningerne.“ Som han fordem sagde disse Ord til Jøderne, saa kunne vi ofte have Grund til at sige dem til de mange Navnchristne.

L. Andersen. Mange af de Penge, der indkomme til Hedninge-Missionen, samles ved saadanne Møder, hvor der tales særlig for denne Sag, og hvor Følelserne blive paavirkede.

H. Larsen fortæller, at vore Søstende i Kjøbenhavn samle deres Bidrag til Hedningemissionen ved deres maanedlige Missionsmøder og i Søndagskolerne.

N. Hansen Vi have ingen Grund til at klage over, at Hedningemissionen har faaet for meget, men over, at Foreningsskassen har faaet for lidt.

Et Spørgsmaal af J. Jensen: Er der ikke noget at gjøre, hvorved Menighedernes Lærere kunne sikres et nogenlunde Ophold, naar de ikke længere formaa at virke, uden at man dertil skal bruge Foreningsskassens Midler? blev fremlagt. Han sagde: Jeg tror, det kunde være ønskeligt, at der blev oprettet et Slags Invalidkasse som i Tyskland og Sverrig, at Menighedernes Lærere ikke skulde have Grund til at se en saa mørk Fremtid imøde. Han kunde ønske at vide, hvorledes de havde det i Sverrig. Der havde jo en Gang været en Indbydelse derfra til os, at indtræde i deres Kasse, men der var vel Ingen, der havde gjort det?

J. P. Hansen læste nogle Vers af Luc. 10, 4—7, og 22, 35, og spurgte, om disse Steder ikke kunde anvendes paa denne Sag? Han mente det, og troede, at der ikke alene burde oprettes en Invalidkasse, men en Enkekasse ved Siden af.

H. Mølholm mente, det var smukt og godt, om Menighederne og Lærerne saaledes kunde virke hen til, at der kunde blive oprettet et Fond, hvorfra de svage Prædikanter, der havde slidt sig selv op i Herrens Tjeneste, kunde støttes i deres gamle Dage.

H. Larsen. Jeg glæder mig hjertelig over dette Forslag.

J. A. Kjær. Det ser underligt ud, at Baptisterne ikke kunne støtte deres Lærere anderledes, end at de, naar de blive aflægs, maa søge Fattigvæsenet.

Erik Christensen. Vi komme til at oprette en saadan Kasse; thi ellers rejser alle vore Lærere med Tiden til Amerika; og hvad skulle vi sige dertil, naar vi ikke sikre dem deres Fremtid lidet?

J. A. Petersen mente, det vilde blive for meget for os at magte, baade at oprette en Invalid- og en Enkekasse. Han sagde, at vi jo kunde slutte os til Sverig; men tænkte vi, at en Invalidkasse burde oprettes, saa burde vi først vælge en Komitee til at overveje Sagen.

J. Jensen tror, at det er det billigste for os, selv at oprette en saadan Kasse.

H. Møhlholm støtter J. A. Petersens Forslag at vælge en Komitee, som kunde tage Sagen under Overvejelse til næste Aar.

Erik Christensen tror, vi kunne tiltræde H. Møhlholms og J. A. Petersens Forslag, at vælge en Komitee, der kunde tage Sagen i Haand og udarbejde et Slags Statuter for en Invalid- og maaste i Forbindelse dermed en Enkekasse for Lærernes Enter.

Følgende 5 Brødre bleve valgte til Komitee: E. Jensen, N. Larsen, Chr. Mørgaard, J. A. Petersen og M. Larsen. Disse overlod Konferentsen at udarbejde Forslag, hvorledes en saadan Kasse skulde oprettes, og fremlægge det ved næste Konferents, og de forskjellige Brødre anmodedes om at forhøre i Menighedernes, hvorledes Stemningen er for Sagen.

Chr. Mørgaard spørger: Kunde det ikke være godt, om de Spørgsmaal, som ønskes forhandlede i Konferentsen, bleve indsendte saa betids, at de kunde offentliggøres forud, for at der kunde være Lejlighed til at overveje dem?

N. Larsen oplyste, at dette brugtes altid baade i

Tyskland og Sverig, og maatte betragtes for at være godt, da Brødrene derved havde Tid og Lejlighed til at overveje og danne sig en Mening om Sagen.

Efter nogle faa Bemærkninger om dette Spørgsmaal, udtalte Konferentsen sig derhen, at Spørgsmaal, som ønskedes forhandlede ved næste Konferents, maatte indsendes til de raadgivende Brødre, som havde at ordne dem og at offentliggjøre dem i „Den danske Evangelist.“

J. N. Petersen fremlagde derpaa det Spørgsmaal: **Paa hvad Maade skulle vi bedst forholde os ligeover for Adventisterne, og kunne vi anse dem som Brødre?** Han siger: Adventisterne blive betragtede helt forskjelligt. Nogle sætte dem næsten i Lighed med Mormoner, medens Andre lade dem holde Forsamlinger i deres Forsamlingshuse. Jeg veed ikke, hvorledes de skulle betragtes, men jeg mener, at alle vore Menigheder burde være enige om, at betragte og behandle dem paa nogenlunde en og samme Maade.

Efter at flere Brødre havde udtalt sig en Del om Adventisternes ubibelske Lærdomme, navnlig om deres Lære om Christi Bevidstløshed i hans Død; de Dødes Søvn eller deres Sjæles Ubevidsthed efter Døden; Djævelens og de Ugudeliges Tilintetgjørelse, samt en Mængde andre af deres Anskuelser, som staa i Forbindelse dermed, og af hvilke nogle ere omtalte i det bekjendte Skrift „Efter Døden,“ af J. N. Edgren, sluttedes Diskussionen om denne Sag med de Ord: Konferentsen raader til, at vi affholde os fra Adventisterne saa meget som muligt og særligt lade være at indbyde dem til at affholde Forsamlinger i vore Lokaler; men forøvrigt omgaaes dem, som alle andre vildfarende Mennesker med Aflor og saa megen Jordragelighed som mulig.

Hvad forstaaes ved et lætterist Menneske?

N. Larsen. Lætttere skulle betegne Partimænd (Gal. 5, 20), Sectererer (2 Pet. 2, 1.), altsaa Folk, som lære „forvendte Ting for at drage Disciplene efter sig.“ De komme sædvanlig frem i en Lysets Engels Skikkelse,

og søge med kunstige Ord og smigrende Tale samt verdensflog Videnskab at bibringe de ubefæstede Sjæle deres Meninger, og ere altsaa en Pest for Christi Menighed. Kristus kalder dem Tyve og Røvere, fordi de bortstjæle den sunde Føde for hans Faar (Joh. 10, 8). Man skal formane dem, men naar det, hvilket sædvanligt er Tilfældet med disse Folk, ikke hjælper, skal man fly dem og ikke tage dem til Huse (Tit. 3, 10; 2 Joh. 10 v.).

I Tilfælde af Dødsfald af et Tjenestetjende, som staar i Statskirken, hvorledes skal en Husbond, som er Baptist, forholde sig i Anledning af Jordpaakastelse, naar det ikke forud er omtalt?

Svaret blev, at det var Uret, ikke at tilstede Præsten at kaste Jord paa, naar Tyendet hørte til Folketirken. Vi fordrede jo selv Frihed ved vore Dødsfald og maatte altsaa lade Andre ogsaa have Frihed.

Til raadgivende Brødre valgtes nu de samme som i Fjor, nemlig: M. Larsen, E. Henriksen, H. Jensen, E. Jensen, Chr. Mørgaard og N. Larsen.

Kan en Mand, som har en vantro Kone, være Forstander for en Menighed?

N. Hansen. Det bliver et vanskeligt Spørgsmaal; thi naar en Forstanders Hustru bliver udeluft, saa er han jo stillet under samme Forhold.

N. Larsen. Der staar just ikke i Guds Ord, at en Forstanders Hustru absolut skal være troende; men hun maa dog i det mindste være sædelig, og saaledes, at hun hverken vanærer Manden eller Menigheden.

H. Larsen. Det kommer meget an paa, hvordan Forholdet er i en saadan Mand's Hus, om Manden er Mand og Hustruen er ham underdanig. Er dette Tilfældet, saa kan der vel ikke være noget til Hinder derfor.

N. Larsen mente, det var ikke heldigt at vælge en Mand til Forstander, hvis Kone ikke var troende. Menigheden maatte saa hellere vente til Herren gav dem en anden Mand.

N. Dahlgren. Der staar, at Kvinderne ikke bør

være bagtalerste, og til en vantro Kvinde kunde man vel ikke stille en større Fordring.

B. Schmidt. Man har havt meget herlige Redskaber til at virke for Guds Sag, hvilke have staaet under disse sørgelige Forhold, for Exempel Wesley.

J. A. Petersen. Der er ingen Ting, der er herligere, end at have et lykkeligt Hjem, hvor man kan gjøre Alt for Guds Børn, uden at være bange for at se en sur Mine af sin Hustru. Det er derimod vanstelig med en vantro Hustru; dog gives der saadanne Forhold, hvor selv en Vantro kan gjøre meget af Kjærlighed til Guds Folk.

N. Hansen. Dette er en Sag, som har bestjæftiget mig meget, og jeg har erfaret, at det især er skadeligt for en Mand, naar hans Hustru modarbejder Menighedens Interesser, og jeg tror, at en Saadan ikke bør vælges til Forstander.

Ernst Jensen tror ikke, at en saadan Mand, der har en vantro Hustru, kan bestyre et saadant Embede i Menigheden, selv om hun er nogenlunde søjelig. Han kan neppe gaa i sit Vokammer eller holde Hemmeligheder skjulte for hende.

B. Andersen læste nogle Ord i 1 Tim., hvor det hedder: „Desligeste bør det deres Hustruer at være ærbare, ikke Bagtalerster, men aarvaagne, tro i alle Ting.“ Han mente, at Saadant kunde neppe findes hos en vantro Kvinde.

Erik Christensen. Dersom en Menighed kommer i en saadan Stilling, at den ikke har nogen anden Mand, der kan ansættes til Forstander, end en saadan, som har en vantro Hustru, hvad jeg har forstaaet ingen Menighed for Tiden er kommen i, saa kan det være paa sit Sted at søge Raad hos Brødre i saa Henseende.

B. Holm mener ogsaa, det vilde være lettere at bedømme denne Sag, naar et bestemt Tilfælde foreligger, som maaske bedre kan belyse Sagen.

Skal vi have Konferentse til næste Aar, og hvor skal den være?

Det første Spørgsmaal besvaredes med Ja; men Besvarelsen af det sidste overlodes til vore Søskende i Vejle. Kunde de ikke have den, saa haabede man, at den kunde blive i Vandløse paa Sjælland. Dette vil altsaa nærmere blive bestemt og meddelt Menighederne

N. Larsen paalagdes at besørge **Protokollen trykket**, efterat den var gjennemlæst af S. Hansen. B. Jensen og Jørg. P. Hansen.

Formanden takkede nu Menigheden for den Kjærlighed og Opofrelse, den havde lagt for Dagen ved at modtage og beværte saa mange Gæster. Denne Tak stadfæstede Konferentsen ved at rejse sig op.

Slutningsordet overlodes nu til B. Jensen. Han sagde: Det Første, vi kunne sige, er jo, at vi have Grund til at takke Herren, som har været iblandt os. Han har ledet det saaledes, at vi kunne stilles ad med de bedste Indtryk, da vi vist alle have været glade ved vor Sammenkomst. Med Hensyn til Udbyttet af vore Forhandlinger, da maa vi endnu nok tilstaa, at vi ere Børn, som have meget at lære, dels i at benytte Tiden vel og dels i at udtrykke os sundigt. Smidlertid have vi forhandlet Ting, hvilke ved Herrens Betsignelse ville bringe et herligt Resultat. Guds Børn maa inderlig sammenføjes og blive Et, dette have vi erfaret er saligt her paa Jorden. Herren har skaanet os for stødende og saarende Ord; thi han har holdt vort Hjerte og vor Tunge i Tømme. Lillige har han givet os det Ønske at fremme hans Ære og hans Riges Udbredelse, dertil have vi paany følt os styrkede, saa at vi nu atter med Mod drage ud at tage fat paa denne Gjerning. I de Brødres Navn, som forkynde Guds Ord, tør jeg anbefale os alle til Guds Børns Forbønner, at vi ikke skulle blive trætte af at arbejde, medens det er Dag.

Der sluttedes derpaa med Bøn af J. A. Petersen og med Afhyngelse af Psalmen 533, 2. Vers.

De arbejdende Brødres Adresser.

- M. Larsen, Griffensfeldtsgade Nr 20, 1. Sal, Kjøbenhavn N.
 H. Larsen, Smedegade Nr 21, Stuen, Kjøbenhavn N.
 Johan Larsen, Overpolitibetjent, Vævergade Nr. 8, 1. Sal, Kbhvn. N.
 D. Ipsen, Skomager i Ronne, Bornholm.
 P. E. Ryding, Lille Kongensgade Nr. 5, 2. Sal, Kjøbenhavn K.
 L. Henriksen, Skee Eaastrup, Meerløse pr. Ringsted.
 And. Arilsen, Allindelille pr. Ringsted.
 A. Andersen, Sadelmager, Allindelille pr. Ringsted.
 P. Jensen, Parcellist, Allindelille, Ringsted.
 N. Hansen, Snevre Mark, Regstrup pr. Holbæk.
 H. Larsen, Fruegade 144, Slagelse.
 J. A. Petersen, Oure Mark pr. Svendborg.
 J. Larsen, Nørremøllegaard pr. Faaborg.
 A. Hansen, Simmerbølle, Rudkjøbing.
 N. Larsen, D. Uordlunde pr. Naksø.
 W. Jensen, Lidstrup pr. Egingsted, Falster.
 G. Grøse, Horsensvejen i Vejle.
 N. Frederiksen, Skråder i Vejle.
 A. N. Dahlgren, Kejlstrup pr N. Snede.
 J. Christensen, Farre pr. Jellinge.
 P. Rasmussen, Højby, Uukjøbing, Sjælland.
 Chr. Nørgaard, Sejlflod pr. Aalborg.
 S. Hansen, Waarsø pr. Aalborg.
 J. Jensen, N. Kongerslev, Bælum pr Aalborg.
 H. Jensen, Mølholm pr. Skjærpinge St.
 N. Svendsen, Hinderup pr. Hjallerup Kro.
 And. Chr. Jensen, Skrådermester i Aaaa.
 N. Chr. Holm, Vogn, Mosbjerg Sogn, Colne St.
 P. Andersen, Skjellet, Colne Station.
 S. Knudsen, Glimsholt pr. Sindal Station.
 D. Møller, Estrup pr. Søby.
 P. Sønder, lille Aistrup pr. Uibe.
 Chr. Olsen, Vilsted pr. Løgstør.
 E. Jensen, Jetsmark pr. Aabybro.
 L. L. Rymker, Missionær i Odense.
 H. J. Jensen, Kaffebrænder, Aalborg.
 S. A. Rjar, Aalstrup Mark, Brønderslev.
 P. P. Schmidt, Adr. P. Andersen, Vestergade, Vejle.
 Jørg P. Hansen, Kapellet, Guldkrog, Vejle.
 Jens Nielsen, Wiesby pr. Møgeltonder, N. Schleswig.
 Ph. Sichel, Rödingsmarkt Nr. 73, Hamburg.

Statistik over de døbte Christne i vort Forbund for 1881.

Foreningerne i vort Forbund.	Medd. Antal	Lærere og Missionærer	Stationer	Medd. Antal ved Enden af 1880			Afgang				Medd. Antal ved Enden af 1881	Børn i Søndags-skoler	Lærere i Søndags-skoler	Indkomne Bidrag Kr.
				Døbte	Følge	Gienopt.	Døde	Bortrejste	Gratraadte	Udelukte				
Tyskland	20	57	302	388	117	88	86	263	84	155	5208	1681	105	36881
1. Ostpreussiske	24	74	339	246	224	65	78	429	25	130	4536	2417	152	40430
2. Preussiske	24	58	216	261	121	38	55	225	5	77	3151	3421	277	51749
3. Nordvestlige	11	29	94	135	38	40	19	46	1	22	1091	1325	89	16898
4. Rhinl. og lndt.	16	36	100	210	99	26	28	129	54	40	1990	2112	125	28776
5. Rhinl.	3	14	56	37	6	4	9	22		8	474	100	10	8415
6. Elb. Weser	2	5	34	253	3	5	3	3		30	353	170	18	5449
Dansk	22	50	109	2271	165	13	9	37	11	24	2181	1008	57	8600
Danmark	5	11	66	1770	57	29	20	122	3	44	1746	467	34	31980
Polske	12	20	157	3807	224	87	25	409	3	121	3696	938	61	19584
Ausskift-tyrkiske	7	16	22	2972	143	60	16	88	2	63	3052	348	34	13222
Russiske	2	4	15	469	86	21	6	16	1	14	560	207	20	31964
Afrika	148	374	1510	27903	1992	890	448	384	1897	186	728	14194	984	293898

Kapeller 90, Netto-Værdi 1.013,330 Kr.; Lejede Lokaler 143; Prædikanter 89; Missionærer 32; Bøhopførere 29; Lokal-Prædikanter 198. Udbredte Traktater ca. 400,000; solgte Bibler og Testamenter 20,100. 2. Afstatter "Wahrheitszeugen" 3535, "Grünen Auen" 2011, "D. d. Evng." 1520, "B. B. Røst" 1650.

Fortegnelse over Baptisterne paa hele Jorden, for- saavidt Statistik over dem foreligger.

Europa.	Menigheder.	Medlemmer.
England	2,586	295,035
Wales		
Skotland		
Irland		
Sverig	314	19,666
Tyfland	91	15,680
Danmark	22	2,199
Rusland	20	6,863
Polen	5	1,746
Sveits	4	501
Holland	1	131
Finland	4	70
Frankrig	12	1,000
Tyrkiet	1	645
Italien	12	1,685
Spanien	5	146
Grækenland	1	7
Norge	15	785
Østerrig	2	353
	3,095	346,412
Amerika.		
	Menigheder.	Medlemmer.
Joreneede Stater	26,973	2,350,622
Canada	696	62,949
Grand-Signe-Missionen ib.	3	360
Mexiko	8	151
Ny Brunsvig	50	12,554
Ny Skotland	100	22,176
Prinds Edwards Verne	8	1,250
Vestindien.		
Bahamas Verne	10	3,184
Haiti	1	150
Jamaika	107	22,767
Trinidad	4	539
Tyrks Verne	4	551
	27,964	2,477,353

Asien.	Menigheder.	Medlemmer.
Birma (mest Korenere.)	432	21,968
Asiam	36	1,616
Ceylon	85	7,459
Indien		
Teluguerne	38	17,017
Japan	5	183
China	39	1,492
Palæstina	1	20
Mindst...	636	49,705

Afrika.	Menigheder.	Medlemmer.
Caffraria	2	560
Vestafrika	4	127
Liberia	44	1,221
St. Helene		200
Andre Steder		603
Soruba	4	92
Mindst...	54	2,803

Australien.	Menigheder.	Medlemmer.
Ny-Seland	135	941
Tosmanien		121
Victoria		2,103
Ny Sydwaales		824
Sydastralien		2,154
Quensland		764
Andre Steder		395
Mindst...	135	7,002

	Menigheder.	Medlemmer.
Europa	3,095	346,412
Amerika	27,964	2,477,353
Asien	636	49,705
Afrika	54	2,803
Australien	135	7,002
	31,884	2,883,275